

der er mig bekendt. Jeg vil saaledes f. Ex. nævne Steder i de Birker, som omgive Kjøbenhavn. Er der Noget, der et Dieblit vil tvivle paa, at saaledes som det der har sig med Forlystelsessteder og med saadanne Dele af Jurisdictionerne, som til visse Tider ere særdeles stærkt besøgte af Folk, er det af Betydning at faae Politivedtægter, og vil man saa antage, at det var rigtigt at hæmme Indførelsen af en saadan Vedtægt der, eller i alt Fald at hæmme dens fulde Betydning ved at give et enkelt Sogn Tilladelse til at sige nei, vi ville ikke have Noget med en saadan Bestemmelse at gjøre. Jeg troer saaledes at have beviist, at der ikke lader sig anføre Grunde, der kunne være gylbige, og at de Grunde, man har anført, og som kunne anføres for det Modfatte, ere særdeles stærke, saaledes at man ved at vedtage denne Bestemmelse i det Hele taget kommer ind paa et Spor, der netop kan lede til, at man ikke kan faae Vedtægter paa Landet der, hvor de i største Grad vare onskelige. — Jeg tillader mig derefter at vende mig til det Endringsforslag, der er stillet under Nr. 5, og hvorfor den ærede Rigsdagsmand for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Madsen) tog Ordet. Det vil jeg give det ærede Medlem Ret i, og det er de første Ord, hvormed han begyndte sit Forsvar for Endringsforslaget, idet han sagde, at dette Forslag leder til en Skærpelse af Bestemmelserne om Anhøvelse; dette er ubestrideligt Tilfældet, men det er netop Hovedgrunden, hvorfor Udvalget, som da ogsaa jeg antager, at en saadan Bestemmelse under ingen Omstændigheder bør vedtages. Det bliver en i høi Grad skærpende Bestemmelse af Reglerne for Anhøvelse, thi de Herrer ville vel lægge Mærke til, at dersom man lader de Ord gaae ud, som Forslagsstillerne ville have bort, nemlig de Ord: „have været straffede for Eienbomsforbrydelser, Betleri eller Væsgengeri, naar de“, saa ville Personer kunne anholdes, naar de maae formodes ikke at have lovligt Erhverv, og de ikke paa Forespørgsel kunne gjøre Rede for, hvorledes de ernære sig. Udelader man disse Ord, saa borttager man jo den eneste Indskrænkning, som finder Sted for netop at

værne om, at ikke det, at de formodes ikke at have lovligt Erhverv og ikke paa Forespørgsel kunne gjøre Rede for, hvorledes de ernære sig, skal blive udstrakt saaledes, at Mange blive priisgivne for en Anhøvelse, der i sig selv kan være meget rigtig; men det er just af de Forhold, som man ikke skal indlade sig paa uden den største Sikkerhed, og denne Sikkerhed er netop søgt deri, at en ved Politiet Ansat ikke bør kunne anholde saadanne Personer blot paa Grund af, at de formodes ikke at have lovligt Erhverv, medmindre deres tidligere Levnet allerede giver en Formodning herfor eller i alt Fald frembyder en Kjendtgjerning, der kan være et Vidnesbyrd om, at det med Hensyn til disse forhold sig anderledes end med Hensyn til dem, med hvilke det ikke er Tilfældet. Altsaa Skærpelsen er, som den ærede Rigsdagsmand sagde, stor, men den er saa stor, at det efter min Mening er umuligt at gaae ind paa at borttage denne Bestemmelse til Fordeel for tidligere Væsgængere og Betlere etc., naar man derved udsætter sig for at drage en stor Deel ind under en strengere Bestemmelse, som det slet ikke er Lovens Hensigt at ville have den udstrakt til. Nu siger den ærede Rigsdagsmand, at Fængselsfællskaberne have arbejdet i det af ham angivne Formaal, og at Skudsmaalsbøger ikke maae indeholde disse Forskrifter; men det har dog i Sandhed slet ikke Noget med dette at gjøre. Alle ere dog entge om, at det netop gjælder om, saavidt muligt at fjerne de Ulemper, der kunne klæbe ved en tidligere overgaaet Dom for den, som senere har levet straffri; men have vi ikke ogsaa mange Bestemmelser, der arbejder hen til dette Maal, og have vi ikke det stærkeste Vidnesbyrd derom i Loven af 3die April 1868 angaaende Væsgopreiskning. Denne Lov gaaer slet ikke ud paa at sætte en Plet paa disse Mennesker, nei, den gaaer ud paa at sikkre dem, der ikke ere i dette Tilfælde, for, at de, naar der ellers kunde være gylbige Grunde til at anholde dem, ikke skulde kunne blive det, blot paa Grund af Formodningen om, at de ikke have tilstrækkeligt Erhverv. Den ærede Rigsdagsmand siger: Skal man da forlange, at Politibetjentene eller de ved